

УДК 687.18:687.016

АНАЛІЗ СУЧАСНИХ МЕТОДІВ УСКЛАДНЕННЯ ПОВЕРХНІ ОДЯГУ БУФАМИ

Студ. О.В. ДЕРЕБАГА, гр. БШЕск-14

Наук. керівник доц. Л.Б. Білоцька

Київський національний університет технологій та дизайну

Трохи з історії. Вперше на нашій території в міщанському платті рукави з буфами з'явилися в першому десятилітті 19 ст. Однак широкі збористі рукави були характерні для слов'янського жіночого традиційного костюма, хоча ніколи не називалися буфами.

Існує декілька видів буф, які відрізняються способами обробки – це машинні та ручні. При виконанні будь-якого з них необхідно пам'ятати, що оброблювана деталь в процесі роботи зменшиться в 3-3,5 рази по ширині, та значно менше по довжині, тому, виникає необхідність виготовити на прямокутному шматку тканини зразок, та виміряти його до початку роботи й після. З основного матеріалу виготовити лекало деталі, за яким точно можна буде виміряти необхідні розміри.

Є такі види машинних буф: прості, зі шнуром, зигзагоподібні.

При виготовленні простих буф прокладають машинну строчку паралельну одна одній, на відстані визначеній моделлю зі слабо затягнутими стібками. Утворюють зборки рівномірно розподілені по всій ділянці деталі. Якщо кінці строчки буф не закріплюються швами з'єднання з іншою деталлю, то їх закріплюють складами. Склади застрочують одночасно підгортаючи під буфи з вивороту. З виворітної сторони прикріплюють підкладку з основного чи оздоблювального матеріалу попередньо обметуючи зрізи, якщо вони не входять в шви з'єднання.

При виготовленні машинних буф зі шнуром деталь прострочують з лицевого боку по намічених лініях, при цьому, знизу підкладають смужку тканини, а між тканин вкладають шнур (одночасно з прокладанням строчки, або після цього). Тканину стягують за шнур утворюючи зборки. Кінці закріплюють двома поперечними строчками.

При виготовленні зигзагоподібних буф на деталі намічаються та застрочуються складки шириною по моделі (1,5 – 3см). Згин кожної попередньої складки повинен доходити до строчки наступної. Потім їх запрасовують на ребро і припрасовують всю деталь. Потім, розташовують складки перпендикулярно до основної деталі. З лицевої сторони намічають горизонтальні лінії через 4 – 5см одна від одної. По цих лініях прокладають машинну строчку. При цьому, почергово повертаючи згини складок в іншу сторону. Схему рисунку можна змінювати по моделі.

Ручні буфи можуть мати різні малюнки, особливо для оздоблення суконь. Розмічають буфи точками, або лініями зі зворотної сторони деталей. Кількість рядків буф залежить від малюнка. Відстань між рядами 0,8-1,0 см, між точками – 0,5 см. Точки в кожному ряду повинні знаходитись одна над одною. Спочатку прокладають зметувальні строчки. Склади повинні бути натягнуті, але настільки, щоб їх можна було пересунути.

Варто зазначити, що буфи з'явилися доволі давно, про те, не виходять з моди ніколи. Як бачимо, все почалося з оздоблення ними рукавів, а зараз, будь-яких деталей конструкції, навіть боді. В залежності від тренду вони більш «пишно» проявлені або ж обмежуються легкими зборками чи защіпами, що теж є праобразом буф.